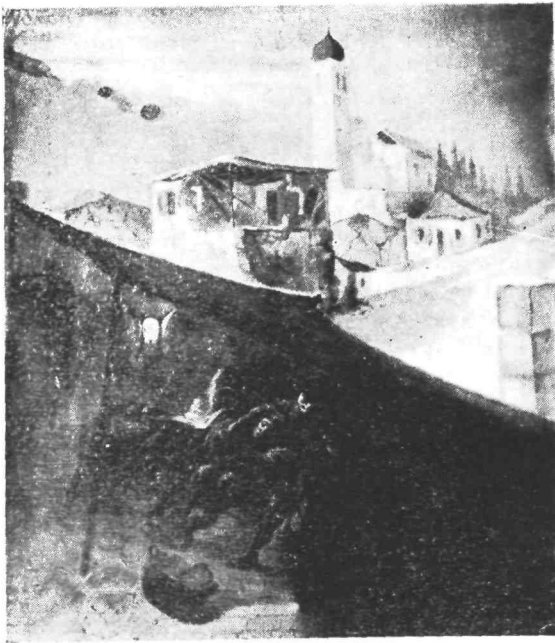

Λειτουργόγραμμα
Προάστειον Πόχαλη εν Ζακύνθω
Πίναξ Δ. Πελεκάση.

ΣΑΝ ΠΕΘΑΝΗΣ

Πίσ' από τ' ὄμμα τὸ περιλαμπρὸν, ὁ νικητὴς
Σέβει τ' ὀχτροῦ τὸ ματωμένο σῶμα
Σιμὰ ἢ Δόξα, μὰ καὶ ὁ Χάρος λυτρωτὴς
Καὶ γὰρ τοὺς δνὸ ὀργώνει ἴδιο χῶμα.

Ἀγάπη μου! Τὸ ἴδιο ποῦ με τρῶσαι
Σὺν νικητῇ με σέβεις πίσω σου δεμένα,
Καὶ δίχως νῆχω θέλῃσι. Μὰ δίχως νὰ ποιῇς
Μὲ βλέπεις νὰ σταράζω! Ὡμίνα!

Σφίγγα, ποῦ ξαναγύρισες στὸν κόσμον ἐδῶ
Σὺν τί σὴ σκέψι σου βαθεῖα νῆξης κορυμμένα;
Τόσο ποῦ πᾶσχισα, δὲν μπόρεσα νὰ ἰδῶ
Τί σὰ κλειστά σου χεῖλ' εἶναι γραμμένα.

Γιατὶ δνὸ γνῶμες ἢ ψυχὴ τ' ἀνθρώπων ἔχει;
Ἡ σκέψι πάντα μὲ παρακινεῖ νὰ σὲ μισῶ.
Μὰ ἡ καρδιά μου ποῦ ποτεὶ καὶ δὲν ἀντέχει
Τὸ λόγο πᾶναι ἅπ' τὴ σκέψι μου ὀπίσω

Μὰ σὰν πεθάνωμε, τὸ ξέροις, μὲ καιρὸ,
Τότ' ἀντιμέτωποι ἕνας τὸν ἄλλον θὰ βρεθοῦμε,
Ἐμπρὸς εἰς τὸ κοιτίδι τοῦ φοβεροῦ,
Μὲ ἴδιο μέτρο καὶ οἱ δνὸ ποῦ θὰ κριθοῦμε

Τότε γὰρ σένα, τί σοῦ πρέπει γὰρ ποιῇ,
Στὸν κάτω κόσμον, γι' ὅ,τι πόνο μοῖχης δώσας;
Ἄς πῇ καθένας ὅ,τι θέλ' ὅ,τι τοῦ φωτὸς
Γιὰ τὴν ἀκαθοσύνη σου τὴν τόση.

Τὴ γνώμη τὴ δική μου ἂν ρωτοῦν
Ἐγὼ γὰρ μόνη χάρι θὰ ζητήσω
Μπροστά σου ἢ κάθε ἀγάπες νὰ περνοῦν
Καὶ σὺ νὰ μένης ὁλομόναχη ζωπίσω.

B. ΚΟΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΝΑ ΤΟΝ ΜΟΥΣΙΚΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Ἡ κ. *María Wieck*, τῆς ὁποίας ἑφάρτασαν τελευταῖον τὸ 80 ἔτος τῆς ἡλικίας τῆς, εἶνε ἀδελφὴ τῆς *Klára Schumann*. Εἰς τὴν οἰκογένειαν *Wieck*, ὅλοι ἦσαν μουσικοί. Ἡ Μαρία καίτοι δὲν ἐδοξάσθη ὡς ἡ Κλάρα, εἶχεν, ἐν τούτοις καὶ αὐτὴ μίαν περιόδον ἐπιτυχιῶν ὡς πιανίστρια καὶ τραγουδίστρια. Οἱ τρεῖς, ἡ Κλάρα, ὁ σύζυγός τῆς, ὁ Ρομπέρ *Schumann*, ὁ μᾶλλον ἀτυχὴς καὶ εὐαίσθητος τῶν μουσικῶν, καὶ ἡ Μαρία, ἐπεχειρῶσαν μίαν περιοδεῖαν εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Ἐνφ δὲ ἡ Μαρία ἐψάλλε τὰς μελωδίας τοῦ γαμβροῦ τῆς καὶ ἡ Κλάρα συνάδενε μὲ πιάνο, ὁ μετριοφρονέστατος *Schumann* ἐγύριζε τὰ φύλλα. Τὰς διασημότερας προσωπικότητας τοῦ παρελθόντος αἰῶνος ἡ Μαρία ἐγνώρισεν. Ἐπὶ τῶν γονάτων τοῦ *Poóh* πολλὰκις ἐπίδισεν· ὁ Βάγνερ ἐφέρετο πρὸς αὐτὴν οἰκειότατα· μὲ τὸν *Chor von Carolsfeld* τὸν διάσημον δημιουργὸν τοῦ *Tristan* ἐτραγουδῆσε τὰς δυαδίας τοῦ *Schumann*. Ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «*Ans dem Kreise-Schumann*» ἔγραψεν ἀπομνημονεύματα, τὰ ὁποῖα ὅλοι οἱ μουσικογράφοι πρέπει ν' ἀναγνώσουν, διότι εἶνε τεραυνότατον σύγγραμμα καὶ πολὺ ἀφελίμον. Σήμερον ζῇ μακρὰν τοῦ κόσμου, μὲ ὀλίγους παλαιοὺς φίλους, οἱ ὅποιοι τὴν ἐπισκέπτονται ἐνίοτε ὅπως τῆς ὁμιλήσουν περὶ τῶν ἡρωικῶν καὶ σκληρῶν συνάμα ἑρῶν τοῦ βίου τῆς. Κατοικεῖ εἰς τὴν *βίλλα* τῆς, ἡσυχος καὶ ὡς ἐν ληθάργῳ. Ἀφυσπνίζεται πραγματικῶς, ἀπὸς μόνον τοῦ ἔτους, τὴν ἡμέραν τῶν γενεθλίων τῆς. Τότε πανταχόθεν φθάνουν ἄνθη καὶ τηλεγραφήματα καὶ ἡ Μαρία *Wieck* φαντάζεται μετὰ συγκινήσεως ὅτι ἐκ τῶν τάφων των θὰ ἐξεγερθοῦν οἱ προσφιλεῖς αὐτῆς νεκροί, ὁ πατήρ, ἡ ἀδελφὴ, ὁ γαμβρὸς ὅπως τῆς εὐχρηθῶν. Μετ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν, ἡ κ. *Wieck* ἐπανέρχεται εἰς τὴν καλογηρικὴν τῆς ζωὴν.

★

Πρωτότυπος ἰδέα ἡ τοῦ κ. *Paul Giuistg*. Ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὸ θέατρον τῶν Βασιλέων» ἐξέδωκε βιβλίον, ἐν ᾧ εὐρίσκομεν ὅλας τὰς ἐστεμμένας κεφαλὰς, τὰς ἀσχοληθείσας περὶ τὸ θέατρον. Ἡ σύντομος πινακοθήκη αὕτη σὺγκειται ἐξ ἑννέα μόνον, ἀλλ' ἐκλεκτῶν εἰκόνων. Μᾶς παρουσιάζει πρῶτον τὸν *Λουδοβίκον ΙΓ'*, ὃς συνθέτην καὶ συγγραφέα τοῦ μπαλέτου *la Merlaizon*, τὸ ὁποῖον ἐχόρευσεν ὁ ἴδιος εἰς τὴν δοθεῖσαν ἐν τοῖς ἀνακτόροις πρώτην παράστασιν τοῦ ἑπειτα τὸν *Φίλιππον Β'*, τὸν λεγόμενον «*Régent*» συνθέτην τῶν μελοδραμάτων *Pentheé*, *Hypermnestra* καὶ *Orphée* τὸν *Φρειδερίκον τῆς Προσίας* τὸν μεγάλον *Φρειδερίκον*, τὸν φίλον τοῦ Βολταίρου, μὲ τὰς κωμωδίας του «*Ὁ Πιθηκὸς τοῦ Συρροῦ*» καὶ τὸ «*Σχολεῖον τοῦ Κόσμου*» τὴν *Αἰκατερίνην τῆς Ρωσίας*, μὲ τὰς κωμωδίας τῆς καὶ παροιμίας καὶ μὲ τὰ λιμπρέττα πολλῶν ῥωσικῶν μελοδραμάτων, ἐξ ὧν καὶ τὸ *Fedoule*, τὸ ὁποῖον ἐμελοποίησεν ὁ *Fomine* τὸν *Γουσταῶν Γ'* τῆς *Σουηδίας*, μὲ τὰ ἡρωικά δράματά του τὰ ὁποῖα περιστάνοντο εἰς τὰς βασιλικὰς ἐπαυλεις τῶν *Destlingholm* καὶ *Grimpsholm* τὸν *Λουδοβίκον ΙΗ'*, εἰς τὸν ὁποῖον ἀποδίδεται μέρος τοῦ λιμπρέττου «*ὁ Παυδοργὸς εἰς τὴν νῆσον τῶν φανῶν*» καὶ μίαν κωμωδίαν: «*ἡ οἰκογένεια Γκλινέ*» τὸν *Ὁσκάρ Β'* τῆς *Σουηδίας* συγγραφεὶ ἑνὸς δράματος παρασταθέντος εἰς *Στοκχόλμην* τὴν *Ἐλισάβετ τῆς Ρουμανίας*, τῆς ὁποίας τὸ ψευδώνυμον *Carmen Sylva* (*Carmen* τὸ ὄνομα, *Sylva*-τὸ δάσος) κατέστησε διάσημον τὴν ποιήτριαν βασιλίσσαν, ἣτις ἔγραψε δράματα πολὺ δυνατὰ καὶ ποιήματα μελοδραματικά· τέλος τὸν βασιλέα *Νικόλαον* τοῦ *Μαυροβοντίου* τὸν γράψαντα ἐπίσης δράματα ἐπὶ ἱστορικῶν γεγονότων τοῦ σερβικοῦ λαοῦ.